

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

לפני כבוד חברי הוועדה:
עדי ליאב, עו"ד - יו"ר
אריאל זייטניצקי, רו"ח ועו"ד - חבר

העוררת: סאס הפקות בע"מ, תאגיד 513568246
באמצעות ב"כ יועצת מס גיתית שלומי

נ ג ד

המשיבה: רשות המיסים
באמצעות קרן הפיצויים רחוב הלח"י 31 בני ברק
מייל: Akif.ararim.GRP@taxes.gov.il

החלטה

לפנינו ערר על החלטת המשיבה בתביעה לפיצויי הוצאות מזכות (מסלול כלל ארצי) הדוחה על הסף השגה שהגישה העוררת מפאת איחור בהגשתה. לאחר שעיינו בטענות הצדדים ובמסמכים שצירפו הצדדים לתיק הערר הגענו לכלל מסקנה כי **דין הערר להתקבל**, מן הטעמים המפורטים להלן.

רקע

1. ביום 24.1.2024 הגישה העוררת למשיבה תביעה לקבלת פיצויי הוצאות מזכות ביחס לתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2023 באמצעות באת כוחה, בהתאם לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961 (כנוסחו בהתאם להוראת השעה) (להלן - "**החוק**").
2. עוד באותו היום התקבל בתיבת הדואר של באת כוחה אישור על הגשת התביעה.
3. למחרת, 25.1.2024, התקבלה אצל באת כוחה הודעת דואר אלקטרוני נוספת המאשרת כי התביעה הועברה לבדיקת המשיבה.
4. ביום 12.3.2024 קיבלה באת כוחה של העוררת הודעה נוספת ולפיה התקבלה החלטה בעניינה ותוך שצוין כי "ההחלטה תישלח לכתובת שצוינה בטופס התביעה" (אך מבלי שמצוין בהודעה מהי הכתובת שצוינה בטופס התביעה). ואכן, עוד באותו היום (12.3.2024) נשלחה החלטת המשיבה אל כתובת הדואר האלקטרוני של העוררת עצמה (מבלי שהיא נשלחת גם אל באת כוחה).
5. ביום 14.4.2024 הגישה העוררת בקשת ארכה להגשת השגה ביחס לתקופה זכאות אחרת שאינה מענייננו, וביום 2.5.2024 הגישה את ההשגה עצמה ביחס לאותה תקופה. לטענת העוררת,

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

- במועדים אלו לא היתה מודעת לכך שהחלטת המשיבה ביחס לתקופה שבעניינינו כבר התקבלה בתיבת הדואר האלקטרוני של העוררת שאחרת היתה פועלת גם ביחס לתקופת זכאות זאת.
6. ביום 17.6.2024 ובאיחור של 36 ימים מהמועד הקבוע בחוק, הגישה העוררת השגה על החלטת המשיבה הדוחה את תביעתה.
7. ביום 26.12.2024 ולאור האיחור בהגשתה, דחתה המשיבה את ההשגה על הסף ומבלי שהיא דנה בה לגוף העניין.
8. על החלטה זאת הגישה העוררת ערר, הוא הערר שלפנינו.

תמצית טענות העוררת

9. העוררת טוענת כי את 60 הימים להגשת השגה יש למנות החל מיום קבלת ההחלטה. לטענתה, החלטת המשיבה לא נשלחה אל באתר כוח העוררת אלא רק אל העוררת עצמה ועל כן דחיית ההשגה מפאת איחור שגויה.
10. עוד מצביעה העוררת על כך שדחיית ההשגה התבססה על אדנים עובדתיים שגויים שכן צוין בה כי לא הוזכר בה דבר האיחור שבהגשתה, ואולם אין הדבר כך שכן העוררת התייחסה לנסיבות האיחור בהשגה (ר' סעיף 5 להשגה).
11. עוד מצביעה העוררת על כך שנוהל המשיבה בנוגע לטיפול בבקשות ארכה פורסם רק ביום 24.9.2025 ועל כן בתקופה הרלבנטית לעניינה טרם היה נוהל ברור להגשת בקשות ארכה.
12. לבסוף מציינת העוררת כי יש לראות בכך שמכתב ההחלטה נשלח אל העוררת בלבד מבלי שנשלח אל בא כוחה כטעם מיוחד המצדיק מתן ארכה להגשת ההשגה.
13. אשר לסיכויי הערר מציינת העוררת כי הממצאים עליהם מצביעה המשיבה כאינדיקציה להעדר קשר סיבתי ובהם תנודתיות וירידה קודמת בהכנסות אינם שוללים כשלעצמם קיומו של קשר סיבתי. העוררת מציינת כי בהחלטתה התעלמה המשיבה ממהות עיסוקה של העוררת בהפקת פסטיבלים אשר נעצרה לאחר ה-7.10.2023 ומכך שהעוררת שריינה את מרכז הירידים בתל אביב לצורך פסטיבל אשר בוטל בחודש דצמבר 2023 בעקבות המלחמה.

תמצית טענות המשיבה

14. לטענת המשיבה במעמד הגשת התביעה ביקשה העוררת כי החלטות המשיבה יישלחו אל כתובת הדואר האלקטרוני של העוררת עצמה, ולשם נשלחה ההחלטה. המשיבה מציינת כי גם אם מכירים בכך שהעוררת גילתה את ההחלטה רק במועד מאוחר יותר, הרי שהעוררת השתתתה בהגשת ההשגה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

15. עוד מצביעה המשיבה על כך שבשונה ממענקי הקורונה והאומיקרון שבהם לא הוטלה כל מגבלה על המועד בו היא מקבלת את החלטותיה בבקשות, בכל הנוגע לתביעות לפיצויי הוצאות מזכות כבעניינינו קיימת בחוק סנקציה המופנית למשיבה אשר בהתאם לה רואים את התביעה כאילו שהתקבלה ככל שלא ניתנה החלטה במועד. על כן, יש לפרש את המועדים הקבועים בחוק באופן קפדני יותר גם ביחס לעוסקים.

16. אשר לסיכויי הערר מצינת המשיבה כי תביעת העוררת נדחתה בשל תנודתיות וירידה טבעית בהכנסות טרם המלחמה. לדבריה, הפסיקה הכירה בממצאים אלו כאינדיקציות משמעותיות לניתוק הקשר הסיבתי.

דיון והכרעה

17. סעיף 38 ליד לחוק קובע כי השגה על החלטת המשיבה תוגש בתוך 60 ימים מקבלת ההחלטה. החוק אינו מתייחס במפורש למצב שבו מוגשת השגה באיחור, אך בפסיקות חוזרות ונשנות של ועדות ערר נקבע כי למשיבה סמכות טבועה להאריך מועד זה מטעמים מיוחדים, וזאת בהיקש מסמכותם הטבועה של בתי המשפט להארכת מועדים ובדומה לסמכותה של הוועדה דן להאריך את המועד האחרון להגשת ערר המוסדרת בתקנה 6(ג) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התשפ"א-2020.

18. הלכה היא כי המועד הקבוע בחוק לפתיחתו של הליך ערעורי משקף את האיזון הראוי בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון אינטרס סופיות הדיון, עיקרון השוויון ואינטרס ההסתמכות של הצדדים (ר' למשל: ע"מ 46275-04-22 אל הואשלה נ' מס הכנסה (ניתן ביום 15.06.2022); רע"א 3776/16 שמעון גנים נ' דרור רחל, פסקה י' (ניתן ביום 15.08.2016); רע"א 4474/13 אסולין נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (ניתן ביום 20.8.13)).

19. בפסיקה נקבע כי בבחינת קיומם של טעמים מיוחדים יש לשקול את הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך, משך האיחור, מהות ההליך, הסתמכות בעל הדין שכנגד וכן את סיכויי הלכאוריים של ההליך הערעורי לגביו מתבקשת הארכת המועד (בש"א 482/08 דב פייכמן נ' כונס הנכסים הרישמי (ניתן ביום 28.1.2008) וכן עמ"נ 17082-07-23 אדר מערכות מיזוג אוויר בע"מ נ' רשות המסים בישראל (ניתן ביום 14.8.23), שעניינו מענק הוצאות קבועות בשל התפרצות הקורונה, בדומה לענייננו).

20. ככלל, בתי המשפט נוטים להיענות לבקשות ארכה כאשר הסיבות אשר הובילו לאיחור לא היו בשליטתו של המבקש או בא כוחו. נקבע כי "טעמים מיוחדים" נועדו לסלול את דרכו של בעל דין ולפתוח בפניו את שערי בית המשפט מקום בו סוכלה כוונתו לפתוח בהליך בשל אירועים מחוץ לשליטתו הרגילה או בשל תקלות שלא יכול היה להיערך אליהן מראש (עמ"ה (מחוזי

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ירושלים) 136/08 אל פרדוס למסחר כללי נ' פקיד שומה (ניתן ביום 8.9.2008), ו"ע (י-ם) -1211-04-15 רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש (ניתן ביום 25.1.16)).

21. לצד זאת, נקבע כי המשקל אשר יש ליתן לכל אחד מהשיקולים המנחים משתנה על פי מכלול הנסיבות ויתכנו מקרים בהם מכלול השיקולים והנסיבות הספציפיות יצטברו לכדי טעמים מיוחדים המצדיקים את הארכה המבוקשת אף בהעדר נסיבות חיצוניות (בש"א 954/11 הוליס תעשיות בע"מ נ' מדינת ישראל- רשות המיסים (ניתן ביום 14.3.2011), בש"א 6708/00 אהרן נ' אהרן, פ"ד נד(702) (4)), בש"א 6597/09 עזבון המנוח אמיר אליקשווילי נ' מדינת ישראל- משטרת ישראל (ניתן ביום 13.9.2009)).

22. לבסוף ובהקשר לאופי ההליך שבענייננו, נקבע כי במקרים בהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטתה של רשות מנהלית בהליך סוציאלי ניתן להקל בפרשנות הטעמים המיוחדים במקרים המתאימים, לאור מטרתם של הליכים אלו לכתחילה להטיב את מצבם של הזכאים לכך באמצעות מתן הטבות או תגמולים (בר"מ 6094/13 מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה, פסי 11 (ניתן ביום 10.12.2013) (להלן- עניין מדהנה)).

מן הכלל אל הפרט

23. בבסיס המחלוקת בין הצדדים להליך דגן עומדת השאלה מהי כתובת הדואר האלקטרוני בה ביקשה העוררת לקבל את החלטות המשיבה. בעוד עמדת המשיבה היא כי העוררת ציינה את כתובתה בלבד לצורך כך, טענה העוררת כי ביקשה לקבל את כל התכתובות מצד המשיבה אל כתובת באת כוחה.

24. בהתאם לצילום מסך שצירפה המשיבה לתשובתה, ניתן לראות כי כתובת ההתקשרות המעודכנת בעבור העוררת היא כתובתה של העוררת עצמה ולא של באת כוחה. על פני הדברים ולאור אסמכתא זאת, היה לכאורה מקום להעדיף את גרסת המשיבה ולקבוע כי זוהי כתובת ההתקשרות שציינה העוררת במעמד הגשת התביעה. אלא שבחינת מכלול הנתונים מעלה סימני שאלה בהקשר זה.

25. כמתואר לעיל, לאחר הגשת התביעה נשלח אישור ההגשה אל כתובת הדוא"ל של באת כוח העוררת (24.1.24). לאחר מכן התקבלה הודעה נוספת באותה כתובת ולפיה הועברה תביעה זאת לבחינת המשיבה (25.1.24), ולבסוף גם הודעה על כך שהתקבלה החלטה וזו תישלח לכתובת שצוינה בטופס התביעה (12.3.24), מבלי שהכתובת אליה תישלח החלטה מפורטת (בהודעה). ונזכיר, כי לשיטת המשיבה כתובת ההתקשרות עם העוררת היא כתובתה ולא כתובת באת כוחה.

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

26. עוד נציין כי בשונה מהחלטת המשיבה בתביעה אשר נשלחה רק אל העוררת, החלטת המשיבה בהשגה נשלחה גם אל באת כוחה וזאת מבלי שנטען כי הוגשה בקשה כלשהי לעדכון כתובת ההתקשרות של העוררת.

27. דברים אלו מעוררים ספק בשאלה האם אכן שגתה העוררת בעת הגשת התביעה וציינה את כתובת העוררת בלבד, או שמא כתובת באת הכוח צוינה בטופס התביעה וסיבה אחרת הובילה לכך שהחלטת המשיבה נשלחה אל העוררת בלבד מבלי שהיא נשלחת אל באת כוחה.

28. נעיר כי במעמד הדיון ציין נציג המשיבה כי במועד האירועים היתה מערכת המחשוב של המשיבה בחיתוליה כך שיתכן כי התרחשו תקלות שונות אשר הובילו למשלוח ההודעות אל באת כוח העוררת דווקא. לטעמנו נתון זה מדגיש כי נסיבותיו הייחודיות של מקרה זה מצדיקות את מתן הארכה אף אם מקור הטעות הראשונה הוא העוררת:

" ברור שלגבי נושא המחשוב בתקופה זו הייתה בחיתוליה, פברואר 24', הדברים לא היו סגורים בכל מערך, אולי נשלח אישור על הגשת התביעה באופן אוטומטי, אבל, המכתבים של הדחייה, יתכן והיו שם כל מיני בעיות של התחלה. באותה מידה בדיוק הייתה אותה התייחסות לתביעת אוקטובר-ספטמבר ונובמבר-דצמבר גם אם לא יודע, נבדוק במערכת מחשוב, לא יודע מה היה, אולי הייתה בעיה או לא אולי נשלח למייצגת או לא, לפחות המינימום שאנו יכולים להסיק ממסמכים כרגע שנשלח לאותה כתובת 2 הדחיות נשלחו לחברה, אחת הוגשה השגה בזמן השנייה, ההשגה לא הוגשה בזמן, אותו טיפול והתגובה של העוררת לדחיות הייתה שונה, הבעיה לא אצלנו" (עמ' 7 שורות 18 עד 25 לפרוטוקול הדיון).

29. כאמור, אפשרות נוספת היא כי באת כוחה של העוררת אכן שגתה במעמד הגשת התביעה וציינה רק את כתובתה של העוררת וזאת על אף שהתרשמות הוועדה היא כי סברה בתום לב שציינה אותה. הגישה בעניין טעות של בעל דין או בא כוחו כהצדקה למתן ארכה גמישה כיום מבעבר. נקבע כי טעות יכולה לעלות כדי טעם מיוחד באותם המקרים בהם בנסיבות העניין עוצמת הפגיעה בציפיות בעל הדין שכנגד היא פחותה או שהאינטרס הנגדי של בעל הדין שכנגד מצדיק זאת (רע"א 9073/01 פרנקו סידי נ' הרשות המוסמכת (ניתן ביום 29.1.2002) (להלן - עניין פרנקו סידי, ב"ש 304/86 ברנר נ' וולקן (ניתן ביום 13.5.1986)).

30. באת כוח העוררת ציינה כי היא מקבלת את החלטות המשיבה אליה לתיבת הדוא"ל בכלל התיקים בהם היא מייצגת, והציגה הודעת מייל שקיבלה ביחס לתביעת העוררת לתקופת הזכאות אוקטובר-נובמבר 2023 כמו גם את החלטת המשיבה בתביעת העוררת לתקופת הזכאות ינואר-פברואר 2024 אשר מוענה אליה. בנסיבות אלו ניתן להניח כי הטעות בכתובת שצויינה בטופס התביעה (ככל שאכן קרתה) נעשתה בהיסח הדעת. המשך קבלת הודעות מהמשיבה אל באת הכוח למרות זאת הקשה עליה לגלות את הטעות מבעוד מועד.

מדינת ישראל ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

31. נזכיר כי אין מחלוקת שביום 14.4.2024 ולפיכך בתוך מסגרת הזמנים להגשת ההשגה שבעניינינו, העוררת הגישה בקשת ארכה להגשת השגה ביחס לתקופת הזכאות אוקטובר, כאשר אף ההשגה שהגישה ביחס לתקופת אוקטובר הוגשה בטרם חלף המועד האחרון להגשת ההשגה שבעניינינו. באת כוחה של העוררת הסבירה כי התוודעה להחלטה רק ביום 4.6.2025 לאחר שהעוררת פנתה אליה והציגה את ההחלטה שהתקבלה אצלה בתיבת המייל. ככלל, המועד הרלבנטי למניין הימים להגשת ההשגה הוא יום קבלתה בפועל בתיבת המייל והמועד בו נצפתה לראשונה לא משנה מכך. ואולם, במקרה זה הטיפול בתביעותיה של העוררת התבצע על ידי באת כוחה למן הרגע הראשון. היא אשר הגישה עבודה את תביעותיה בתקופות הזכאות השונות, היא אשר הגישה את בקשת הארכה (לתקופה האחרת) וכן את השגותיה. על כן, קבלת ההחלטה אצל העוררת בלבד בעוד שיתר הודעות המשיבה נשלחות אל באת כוחה מהווה שיקול משמעותי להכרעה שבעניינינו.

32. המשיבה טענה שפרק הזמן הנוסף בין המועד בו גילתה על קבלת ההחלטה (4.6.25) לבין המועד בו הוגשה ההשגה לבסוף (17.6.25) מעיד על השתהות מטעם העוררת. ואולם, בנסיבות שתוארו, איננו סבורים כי פרק הזמן הנוסף אשר לו נדרשה העוררת לצורך הגשת ההשגה הוא פרק זמן המצדיק לשנות ממסקנתנו. למעשה, ההיפך מכך הוא הנכון – מדובר בפרק זמן קצר יחסית של פחות משבועיים, המעיד כי לאחר שבא כוחה קיבלה לידיה את ההחלטה היא לא השתתה אלא מיהרה והגישה את ההשגה.

33. על כל האמור לעיל נוסף ונזכיר כי בשונה מהליך ערעורי "רגיל" אשר בו כבר נדונה והוכרעה המחלוקת, הליך ההשגה אותו מבקשת העוררת לקיים הוא הפעם הראשונה בו תעמוד החלטת המשיבה לביקורת כלשהי ומשמעות הדבר היא שחסימת דרכה של העוררת תמנע כל ביקורת על החלטה זאת (ר' למשל: ערר 1442-24 יוסף דאהר נ' רשות המסים (ניתן ביום 26.1.2025), ערר 1047-25 הקודחים שבת בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 9.2.2025), ערר 1385/25 אברגיל אברהם נ' רשות המסים (ניתן ביום 21.4.2025), ערר 1178-25 בלומס הולדינגס בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 19.6.2025), ערר 1179-25 מוקד אבניר נ' רשות המסים (ניתן ביום 8.7.2025).

34. כעולה מהסברי הצדדים, תביעת העוררת נדחתה בשל תנודתיות וירידה בהכנסות אשר החלה עוד קודם למלחמה. בהתאם לפסיקה שאליה הפנתה גם המשיבה עצמה, ממצאים אלו מהווים ראיות היכולות להעיד על ניתוק הקשר הסיבתי ומעבירות את נטל ההוכחה לקיומו אל כתפי הניזוק, ובכך הצדק עמה (בר"מ 7502/22 רשות המיסים נ' פודולסקי (ניתן ביום 22.01.2023)). אלא שבעולה מהסברי העוררת, עיסוקה בהפקת פסטיבלים אשר בוטלו לטענתה בעקבות המלחמה. העוררת מציינת בהקשר זה פסטיבל ספציפי אשר תוכנן לחודש דצמבר 2023 ואשר עבורו שריינה את מרכז הירידים בתל אביב. לאור האמור ומבלי שיהיה בכך כדי להכריע לגוף העניין, טענות אלו ראויות להיבחן ובוודאי שלא ניתן לומר כי סיכויי הערר נמוכים.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

35. בבחינת התמונה הכוללת, מצאנו כי באיזון שבין האינטרסים הנוגדים לא יהיה זה ראוי לסגור בפני העוררת את דלתות המשפט ויש לאפשר לה למצות את הליך ההשגה בפני המשיבה.

36. לאור האמור, אנו מורים על ביטול החלטת המשיבה בהשגה והשבת עניינה של העוררת לבחינת טענותיה לגוף העניין וזאת בתוך 90 ימים ממועד מתן החלטה זאת. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום בתאריך כ"ז תמוז תשפ"ה, 23/07/2025, בהעדר הצדדים.

אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד
חבר הוועדה

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה